

Η
ΑΡΙΑΓΗ
ΤΟΥ
ΠΡΙΓΚΙΠΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΝΗ
ΤΟΥ
ΜΑΡΚ ΤΟΥΕΪΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΦΙΛΙΠ ΣΤΕΝΤ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ
ΕΡΙΝ ΣΤΕΝΤ

Ο ήρώας μας

Η
ΑΡΠΑΓΗ
ΤΟΥ
ΠΡΙΓΚΙΠΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΝΗ

*... Η αφήγηση πρέπει να ρέει όπως ρέει το ρυάκι από τους λόφους μέσα από θαλερά δάση,
αλλάζοντας την πορεία του με το κάθε κοτρώνι που συναντάει στο διάβα του,
με τον κάθε σβόλο από πετραδάκια που τον ζώνει σφιχτά το χορτάρι·
η επιφάνεια μπορεί να παρουσιάζει ρήγματα, όμως την πορεία δε θα την ανακόπτουν
ούτε τα βράχια ούτε τα χαλίκια, όπου ρηχαίνει· είναι ένα ρυάκι που δεν κυλάει
ούτε στιγμή ολόγεια, αλλά κυλάει, και κυλάει ζωηρά, καμιά φορά ακανόνιστα,
καμιά φορά στροβιλίζοντας μέχρι και για χίλια μέτρα ένα αλογοπέταλο, και στο τέρμα
της διαδρομής κυλάει σ' ένα μέτρο της πορείας που διέτρεξε μian ώρα πρωτύτερα·
αλλά κυλάει, ακολουθώντας πάντα έναν τουλάχιστον κανόνα, πάντα πιστό
σ' αυτόν τον κανόνα, τον κανόνα της αφήγησης, που δεν έχει κανόνα.*

—Μαρκ Τουέιν

*... Πάντα ήθελα να γράψει ο μπαμπάς μου ένα βιβλίο που να αποκαλύπτει κάτι
από τη στοργική, πονετική φύση του...*

—Σούσου Κλίμενς

Στα κορίτσια των Κλίμενς
και στο δικό μας το κοριτσάκι.
—Φ.Σ. και Ε.Σ.

Ο εκδότης επιθυμεί να ευχαριστήσει τον δόκτορα Τζον Μπερντ του Winthrop University, τον δόκτορα Ρόμπερτ Χριστ του Mark Twain Project and Papers του University of California, στο Μπέρκλεϋ, τη δόκτορα Σίντυ Λόβελ και την Mark Twain House & Museum στο Χάρτφορντ του Κοννέκτικατ για τη γενναιόδωρη και εμπειριστατωμένη συμμετοχή τους στη δημιουργία αυτού του βιβλίου. Επισκεφθείτε διαδικτυακά το Mark Twain House & Museum στο marktwainhouse.org και το Mark Twain Project and Papers στο marktwainproject.org.

Το πρωτότυπο χειρόγραφο του Μαρκ Τουέιν το οποίο ενέπνευσε τούτο το βιβλίο θα το βρείτε διαδικτυακά στο PrinceOleomargarine.com.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Κλασικά παραμύθια με πολύχρωμη εικονογράφηση

Μαρκ Τουέιν, Φίλιπ Στεντ, *Η αρπαγή του πρίγκιπα Μαργαρίνη*
Mark Twain, Philip Stead, *The Purloining of Prince Oleomargarine*
Κείμενο: Μαρκ Τουέιν, Φίλιπ Στεντ • Εικονογράφηση: Έριν Στεντ

Μετάφραση: Αθηνά Δημητριάδου • Διορθώσεις: Θανάσης Κοκολόγος • DTP: Σπυριδούλα Βονίτση
Διάφορα κείμενα: πρώην δημοσίευτη αλληλογραφία, χειρόγραφες επιστολές και λογοτεχνικές επιστολές
θα τις βρείτε στο *the Mark Twain Papers by Mark Twain*, copyright© 2001 από το Mark Twain Foundation.

Δημοσιεύτηκαν από το University of California Press.

Copyright© της συλλογής, 2017 από το Mark Twain House & Museum

Τα παραθέματα του Μαρκ Τουέιν στη σελίδα 150 από το «A Record of the Small Foolishnesses of Susie and “Bay” Clemens (infants)» που δημοσιεύτηκε στο *A Family Sketch and Other Private Writings* by Mark Twain, Livy Clemens, and Susy Clemens, επ. Benjamin Griffin (Oakland: University of California Press, 2014).

Copyright© για το κείμενο Philip C. Stead, 2017

Copyright© για την εικονογράφηση των εσωτερικών σελίδων και της κουβερτούρας Erin E. Stead, 2017

This translation published by arrangement with Random House Children’s Books,
a division of Penguin Random House LLC

Copyright© για την ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2017

Πρώτη έκδοση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής από την Doubleday, an imprint of Random House Children’s Books,
a division of Penguin Random House LLC, New York, 2017

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Μάιος 2018

KET B274 • ΚΕΠ 349/2018 • ISBN 978-960-16-7530-5

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213, 57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ,
ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Η
ΑΡΠΑΓΗ
ΤΟΥ
ΠΡΙΓΚΙΠΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΝΗ
ΤΟΥ
ΜΑΡΚ ΤΟΥΕΪΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΦΙΛΙΠ ΣΤΕΝΤ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ
ΕΡΙΝ ΣΤΕΝΤ

Μετάφραση
ΑΘΗΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Γεια σας,

Το όνομά μου είναι Φίλιπ Στεντ, κι αν το προφέρετε βιαστικά ή με μπόλικο ενθουσιασμό, θ' ακουστεί στη γλώσσα μου σαν *Philip's dead!*, δηλαδή *Ο Φίλιπ μάς άφησε χρόνους* – που δεν ισχύει. Σας διαβεβαιώ. Κατά πάσα πιθανότητα δε με γνωρίζετε, ούτε έχετε ακούσει ποτέ το όνομά μου, είτε ειπωμένο βιαστικά είτε όχι. Βέβαια, θεωρώ πολύ πιθανό να έχετε ακούσει το όνομα του φίλου μου, του κ. Μαρκ Τουέιν. Εκείνος μου διηγήθηκε αυτήν την ιστορία και, αντίθετα από εμένα, μας έχει αφήσει χρόνους. Έστω, ας πούμε ότι αυτή είναι η εντύπωσή μου, γιατί κάπου στα τρία τέταρτα της αφήγησής του σηκώθηκε για να σερβιριστεί άλλο ένα φλιτζάνι τσάι κι εξαφανίστηκε τελείως – *πουφ!*

Θέλω να ελπίζω ότι κάπου θα το βρήκε αυτό το τσάι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΟΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΟ ΗΡΩΑ ΜΑΣ

Αν τώρα συγκεντρώσουμε όλη μας την προσοχή, θα βρεθούμε ακριβώς εκεί που πρέπει. Θα βρεθούμε εν ολίγοις σε μια χώρα όχι και τόσο μακριά από εδώ – καθόλου μακριά, όμως είναι τόσο δύσκολο να τη βρείτε, ώστε μάλλον δεν πρόκειται να φτάσετε εκεί ποτέ. Εγώ το προσπάθησα. Η χώρα αυτή έχει όνομα, αλλά είναι από εκείνα που δυσκολεύεται πολύ κανείς να τα προφέρει. Θα έλεγα ότι δεν αξίζει καθόλου τον κόπο να το επιχειρήσετε.

Βεβαίως, *η δική μας χώρα*, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, κυλάει αβίαστα στη γλώσσα, και είναι τόσο εύκολο να τη βρείτε, ώστε κατά πάσα πιθανότητα θα περάσετε τη μισή σας ζωή ψάχνοντας από πού να φύγετε. Όπως βλέπετε, έχουμε ήδη περιγράψει δύο διαφορές μεταξύ του Εδώ και του Εκεί.

Άλλη μία διαφορά που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας: στη δυσεύρετη-και-δυσπρόφερτη χώρα όπου εξελίσσεται η ιστορία μας, οι κακορίζικοι και πεινασμένοι μένουν κακορίζικοι και πεινασμένοι σε όλη τους τη ζωή. Αντίθετα, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ο καθένας και το καθετί έχει το μερτικό του στις ίσες ευκαιρίες. Θα ήταν απρεπές να πιστέψουμε το αντίθετο!

Εδώ –είτε στο Μίσιγκαν είτε στο Μιζούρι– οι κακορίζικοι και πεινασμένοι είναι πιθανόν να σκοντάψουν, να κοπανήσουν ένα δάχτυλο, να κοιτάξουν κάτω και να βρουν μπροστά στα πόδια τους μια γαβάθα χρυσά νομίσματα. *Εύρηκα!* Όμως *Εκεί*, οι κακορίζικοι και πεινασμένοι είναι πιθανόν να σκοντάψουν, να κοπανήσουν ένα δάχτυλο, να κοιτάξουν κάτω και να βρουν μπροστά τους μόνον τη θεόξερη ρίζα μιας γέρικης, ανεμοδαρμένης μηλιάς.

Ακριβώς αυτό βρήκε μπροστά του και ο ήρωάς μας, ο Τζόννυ–

«Εύρηκα!» αναφώνησε. Είπε *Εύρηκα!*, όχι κάτι πιο βαρύ, γιατί το είχε από καιρό πάρει απόφαση να μη βλαστημάει ποτέ – ούτε καν όταν η βλαστήμια ήταν, λόγω συνθηκών, ασυζητητί απαραίτητη (όπως συχνά συμβαίνει να είναι). Ο φουκαράς, ο βαριόμοιρος παππούς του Τζόννυ βλαστημούσε τόσο πολύ, που έφταναν οι βλαστήμιες του και για τους δυο τους. Αυτές λοιπόν οι βλαστήμιες του παππού κατακάθιζαν σαν το σύννεφο πάνω από το βαριόμοιρο το σπιτικό τους. Κάποτε, όταν ο Τζόννυ ήταν ακόμη πολύ μικρός, ένα κοπάδι περιστέρια χάθηκε μέσα σ' αυτήν την ομίχλη κι από την απελπισία τους πέσανε ξερά, όλα τους, στη στέγη, με την κοιλιά να κοιτάζει τον ουρανό. Αυτό που σας λέω είναι γεγονός. Και είναι, επίσης, ο λόγος που ο Τζόννυ αποφάσισε να έχει πάντα μαζί του έναν ηθικό μπούσουλα, μήπως του τύχαινε να χαθεί καμιά φορά κι ήταν ανάγκη να βρει τον δρόμο του.

Άλλη οικογένεια δεν είχε γνωρίσει ο Τζόννυ. Και το να πει πως γνώριζε τον παππού του θα ήταν η αισιοδοξία προσωποποιημένη. Μια λοιπόν που πάμπολλες από τις τραγωδίες του κόσμου τούτου, είτε μεγάλες είτε μικρές, ξεπήδησαν από τα μυαλά των αισιόδοξων, θα κάνουμε κι εμείς μια χάρη στην ανθρωπότητα και θα μείνουμε προσηλωμένοι αποκλειστικά στα γεγονότα:

Ο παππούς του Τζόννυ ήταν άνθρωπος κακός.

Ο παππούς του Τζόννυ

Η μόνη αληθινή συντροφιά του Τζόννυ ήταν ένα μελαγχολικό κοτόπουλο με παράξενο όνομα. Το λέγανε *Η Λοιμώ κι η Λιμώ*. Το πιθανότερο είναι ότι κάποτε, στο παρελθόν, τα κοτόπουλα ήταν δύο – το ένα Η Λοιμώ, το άλλο Η Λιμώ. Αλλά και πάλι πρέπει να παραμείνουμε προσηλωμένοι στο συγκεκριμένο γεγονός. Τώρα υπάρχει ένα κοτόπουλο με δύο ονόματα.

Η Λοιμώ κι η Λιμώ

Η Λοιμώ κι η Λιμώ σύρθηκε κι ήρθε να ραμφίσει αδύναμα και με απερί-
γραφτη κατανόηση το τραυματισμένο δάχτυλο του Τζόννυ.

«Σ' ευχαριστώ» της είπε ο Τζόννυ. «Να δεις που θα γιάνει». Πηγαίνοερ-
χόταν χοροπηδώντας στο ένα πόδι. Το ίδιο έκανε και το κοτόπουλο, για-
τί νόμιζε ότι έτσι έπρεπε να κάνει. Ο Τζόννυ χαμογέλασε στην παλιά του
φίλη.

